

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.37.568/2013/8.szám

A Kúria a dr. Gyöngyösi Zoltán ügyvéd által képviselt I.rendű felperes neve felperesnek (...) főtanácsos által képviselt Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség alperes ellen környezethasználati engedély tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe a felperes pernyertességének előmozdítása érdekében az (...), az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a Németh H. Gábor és Társa Ügyvédi Iroda által képviselt (...) beavatkozott, a Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. május 24. napján kelt 4.K.27.011/2013/7. számon hozott ítélete ellen az alperesi beavatkozó részéről 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - nyilvánosan tartott tárgyaláson - meghozta a következő

í té l e t e t :

A Kúria a Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.011/2013/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria az alperesi beavatkozót, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 40.000.-(azaz negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperesi beavatkozó 2007-ben hatásvizsgálati és egységes környezethasználati engedélyezési eljáráshoz dokumentációt nyújtott be a „(...)” védnevű bányatelken történő külszíni bányanyitás érdekében. Megismételt eljárás eredményeként az alperes 2009. október 13-i 14/2245-41/2009. számú határozatával az egységes környezethasználati engedélyt kiadó elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében számos okra hivatkozva a határozat hatályon kívül helyezését kérte. A törvényszék a keresetet elutasította, mert álláspontja szerint a felperesnek kellett volna bizonyítani állításai valóságát, azonban nevezett a bizonyításhoz szükséges költségeket felhívásra sem előlegezte. A Legfelsőbb Bíróság ezt az ítéletet a Kfv.VI.37.002/2011/11. számú végzésével hatályon kívül

helyezte, és a bíróságot új eljárásra utasította. Indokolása szerint nem szükséges az ügyben a felperes által említett kifogások mindegyikére szakértő kirendelése, hanem elegendő egy természetvédelmi szakvélemény beszerzése is, ami ha kételyt ébreszt, a bizonyítási teher megfordulhat.

A megismételt eljárásban a közigazgatási és munkaügyi bíróság a Legfelsőbb Bíróság utasításának eleget téve szakértőt rendelt ki, akinek szakvéleménye a hatásvizsgálattal kapcsolatos számos kételyt ébresztett, a bíróság ezért az egységes környezethasználati engedélyt tartalmazó határozatokat hatályon kívül helyezte, és a közigazgatási szervet új eljárásra kötelezte.

A jogerős ítélet ellen az alperesi beavatkozó nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben az ítélet hatályon kívül helyezésével a kereset elutasítását, illetőleg a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Előadta, hogy az általa készített hatástanulmány megfelelő volt, ezért jogszerűen kapta meg az általa kért engedélyt. Kifogásolta, hogy a kirendelt szakértő olyan kérdésekre vonatkozóan is nyilatkozott, melyek nem tartoztak a szakterületéhez. Hivatkozott az általa beszerzett és csatolt szakvéleményben foglaltakra is. Jogszabálysértésként a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 71. § (1) és (2) bekezdésére, valamint a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII.25.) Kormányrendeletre, a Pp. több rendelkezésére, és arra, hogy a szakértőkre vonatkozó jogszabályok is sérültek azáltal, hogy a szakértő más szakértőt is igénybe vett.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

Az alperes a tárgyaláson egyetértett a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúriának arról kellett döntést hozni az ügyben, hogy elfogadható volt-e a bíróság által kirendelt szakértő véleménye a helyes ítélet meghozatalához.

Tekintettel arra, hogy az alperesi beavatkozó az általa készített hatástanulmánynak a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 71. § (1) és (2) bekezdésének, valamint a környezeti hatásvizsgálati és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló 314/2005. (XII.25.) Kormányrendelet 24. §-a rendelkezéseibe ütközését azzal támadta, hogy a bíróság megsértette a szakértőkre és a bizonyítási

eljárásra vonatkozó szabályokat, a Kúriának alapvetően ezeket, nevezetesen a Pp. 3. § (3) és (5) bekezdését, 166. §-ának (1), 177. §-ának (1) és (2), 182. §-ának (3), 206. §-ának (1) és 221. §-ának (1) bekezdése mikénti alkalmazását kellett értékelnie, mert ezek helyes, vagy helytelen értelmezésétől függ az alperesi beavatkozó további érvei vizsgálatának a felülvizsgálati eljárásban való szükségessége.

A Pp. 3. §-a általános rendelkezéseket tartalmaz, (3) bekezdése a bizonyítási teherről, (5) bekezdése pedig a szabad bizonyításról szól. A Pp. 166. §-ának (1) bekezdése bizonyítási eszközként említi a szakértői véleményeket. A 177. §-ának (1) és (2) bekezdése a szakértők kirendelésének szabályait rendezi. A 182. § (3) bekezdését a Kúria idézi, mert a beavatkozó terjedelmes felülvizsgálati kérelméből kitűnően nyilvánvalóan és legfőképpen ennek megsértésére hivatkozik. E jogszabályhely szerint, ha a szakvélemény homályos, hiányos, önmagával vagy más szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér, a szakértő köteles a bíróság felhívására a szükséges felvilágosítást megadni. A fél erre irányuló indítványa alapján a bíróság más szakértőt rendelhet ki. Ha a bíróság a bizonyítást hivatalból rendelte el [164. § (2) bekezdés], szükség szerint hivatalból jogosult új szakértő kirendelésére is. A Pp. 206. §-ának (1) bekezdése a bizonyítás eredményének mérlegelésének szabályait adja meg, a 221. § (1) bekezdése pedig a bíróság számára tartalmaz előírásokat az ítélet indokolásának tartalmával kapcsolatosan.

A bíróság megismételt eljárásában helyesen járt el, amikor az ügyben a tényállás tisztázása végett szakértői bizonyítást rendelt el. A szakvélemény elfogadását nem teszi aggályossá az a körülmény, hogy a kirendelt igazságügyi szakértő az általa kevéssé ismert kérdés vonatkozásában szaktanácsadóként más személyt is igénybe vett, az a körülmény éppen szakvéleménye megalapozottságát támasztja alá. A Pp. 175. §-ának (2) bekezdése lehetőséget ad más szakértő kivételes alkalmazására, jelen ügyben erre került sor, ennek a szabálynak az alkalmazása azonban nem teszi önmagában kérdésessé a szakvélemény megalapozottságát.

Beavatkozó ebben a körben maga hivatkozik a Pp. 3. §-ára, mely a felek számára a szabad bizonyítást lehetővé teszi, ha a felek számára a szabad bizonyítás lehetséges a bíróság ítélete meghozatalánál, a bizonyítékok értékelésénél ennek eredményét nem hagyhatja figyelmen kívül.

Tévedett a beavatkozó abban is, hogy a perszakértőnek kéne a beavatkozó által benyújtott nem megalapozott környezeti hatástanulmányt, dokumentációt pótolnia, és a különböző releváns adatokat pontosan meghatározni. A perszakértő feladata csak az

volt, hogy a dokumentáció megalapozottságáról adjon véleményt, ezt megtette, nem az ő feladata a helyes tények megállapítása.

Megállapítja továbbá a Kúria, hogy nehezen értelmezhető a felperesnek az a felülvizsgálati kérelmi kifogása, hogy a bíróság ítéletét, jöllehet az 29 oldalt tesz ki, nem indokolta megfelelően.

A kifejtettekre tekintettel a felperes egyéb érdemi kifogásainak figyelembevétele szükségtelen volt, mert az ítélet nem sértette sem a Pp. 3. §-ának (3) és (5), 166. §-ának (1), 177. §-ának (1) és (2), 182. §-ának (3), 206. §-ának (1) és 221. §-ának (1) bekezdését. A szabad bizonyítás miatt nincs jelentősége a különböző egyéb alacsonyabb szintű, a szakértőkre vonatkozó rendelkezések vizsgálatának, mert ezek esetleges megsértése az ügy érdemére nyilvánvalóan nem hatott ki.

Ezért a Kúria a bíróság ítéletét a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesi beavatkozó a felülvizsgálati eljárási illetéket lerótt, így annak viseléséről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény rendelkezései alapján nem kellett határozni.

A felülvizsgálati eljárás költségeiről a Kúria a Pp. 78. §-a szerint rendelkezett. A felperes Pp. 79. §-a szerint felszámítható költségének megfizetésére kötelezve az alperesi beavatkozót.

Budapest, 2013. december 10.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró